II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä heinäkuuta 1999,

Italian Sangalli Manfredonia Vetrolle myöntämästä tuesta

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 2895)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/369/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa [1] mainittujen artiklojen mukaisesti ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

(1) Komissio on vastaanottanut 10 päivänä helmikuuta 1998 päivätyllä kirjeellä (kirjattu saapuneeksi 11 päivänä helmikuuta 1998 numerolla A/31060) eräältä kilpailijalta kantelun, jonka mukaan Italian viranomaiset aikovat myöntää Sangalli Vetro SpA -nimiselle yritykselle tukea tasolasitehtaan rakentamiseksi Etelä-Italiassa sijaitsevaan Manfredoniaan. Kantelijan mukaan tuki oli määrä myöntää myymällä tontteja markkinahintaa alhaisemmalla hinnalla, rakentamalla ilmaiseksi infrastruktuuria, myöntämällä investointitukea, jonka intensiteetti on sovellettavassa aluetukiohjelmassa säädettyä enimmäisintensiteettiä suurempi, ja myöntämällä työntekijäkohtaista tukea sekä helpotuksia veroista ja sosiaaliturvamaksuista. Toinen tasolasin valmistaja toimitti 25 päivänä syyskuuta 1998 päivätyllä kirjeellä uuden kantelun, joka koski samoja tukitoimenpiteitä.

(2) Komissio on esittänyt Italian viranomaisille tarkempia kysymyksiä kyseisistä toimenpiteistä kirjeillä, jotka on päivätty 18 päivänä helmikuuta 1998, 27 päivänä huhtikuuta 1998, 17 päivänä heinäkuuta 1998 ja 27 päivänä lokakuuta 1998. Italian viranomaiset ovat toimittaneet vastauksensa 6 päivänä toukokuuta 1998 päivätyllä kirjeellä.

(3) Koska Italian viranomaisilta ei saatu riittävän tarkkoja tietoja ja koska voidaan epäillä, soveltuvatko kyseiset tukitoimenpiteet yhteismarkkinoille, komissio on päättänyt 22 päivänä joulukuuta 1998 aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn ja määrännyt Italian viranomaiset vastaamaan niille esitettyihin kysymyksiin. Komissio on antanut Italialle 27 päivänä tammikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä (SG(99) D/686) tiedoksi päätöksensä aloittaa kyseistä tukea koskeva EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely. Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* [2]. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä tuesta.

[1] EYVL C 92, 1.4.1999, s. 5.

[2] Katso alaviite 1.

(4) Komissio on saanut huomautuksia seuraavilta asianomaisilta: Sangalli Vetro SpA, tuensaajayritys Sangalli Manfredonia Vetro Srl, Enisud ja yritys, joka aikoo sijoittautua Manfredoniaan samalle teollisuusalueelle kuin Sangalli Vetro. Komissio on toimittanut huomautukset Italialle lausuntoa varten ja saanut sen lausunnon 4 päivänä heinäkuuta 1999 päivätyllä kirjeellä.

II **TUEN KUVAUS**

II 1 **Tuensaaja**

(5) Sangalli Manfredonia Vetro Srl (jäljempänä 'Sangalli') on 30 päivänä tammikuuta 1998 perustettu yritys, jonka pääkonttori sijaitsee Foggiassa (Apulian maakunta, Italia). Sangallin omistaa Sangalli Vetro SpA -niminen yritys (jäljempänä 'Sangalli SpA'). Sangalli-yhtymän toiminta koostuu tasolasin käsittelystä; raaka-ainetta se ostaa eri puolilla Euroopan talousaluetta toimivilta suurilta tasolasin valmistajilta.

(6) Sangalli on pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetussa komission suosituksessa ([3]) tarkoitettu pk-yritys. Kyseisen yrityksen toiminnan käynnistyessä vuonna 2001 siinä työskentelee 197 työntekijää ja sen omaisuuden arvo on 217 miljoonaa Italian liiraa.

(7) Myös Sangalli Vetro -yhtymä on edellä 6 kohdassa mainitussa suosituksessa tarkoitettu keskisuuri yritys. Yhtymällä on 231 työntekijää ja sen konsolidoitu tilinpäätös 31 päivänä joulukuuta 1997 oli 65,460 miljardia Italian liiraa.

II 2 **Menettelyn kohteena olevat toimenpiteet**

(8) Nyt aloitettu EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely koskee seuraavia toimenpiteitä:

– Agricoltura SpA:n tonttien myynti Sangallille markkinahintaa alhaisemmalla hinnalla. Komissiolla ei ollut tarkkoja tietoja myyjäyrityksestä, kauppahinnasta eikä merkityksellisillä markkinoilla tavanomaisista hinnoista,

– tuet, joita alueelliset ja/tai kansalliset viranomaiset ovat myöntäneet Sangallille ja muille yrityksille infrastruktuurin rakentamiseen investointikohteessa. Komissiolla ei ollut riittävästi tietoja voidakseen todeta infrastruktuurin luonteen ja varmistuakseen, ettei kyseistä infrastruktuuria rakennettu yksinomaan Sangallin hankkeen vuoksi,

– Italian hallituksen Sangallille myöntämät investointituet uuden tasolasitehtaan rakentamiseen. Koska kyseessä on tukialue, komissio on korostanut, etteivät Italian viranomaiset olleet ilmoittaneet kyseisten toimenpiteiden tarkkaa oikeusperustaa ja että kantelijoiden kuvailemien markkinoiden kasvuennusteiden perusteella kapasiteetin lisääminen olisi kestämätöntä,

– Enisudin Sangallille työntekijää kohti maksama 50 miljoonan Italian liiran korvaus, joka saattaa olla valtiontukea,

– verojen ja sosiaaliturvamaksujen alentamisena myönnetty tuki, jonka osalta komissio ei ole voinut todeta, kuuluuko se hyväksytyn tukiohjelman soveltamisalaan.

III 1 **Italian viranomaisten vastaus EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamiseen**

(9) Yksityinen osakeyhtiö Agricoltura SpA (jäljempänä 'Agricoltura') on myynyt 18 päivänä joulukuuta 1998 Mattinata e Monte Sant'Angelon (jäljempänä 'Manfredonia') teollisuusalueella sijaitsevat tontit, joiden pinta-ala on 206 563 m^2. Italian viranomaiset vahvistavat, että Sangallin maksama hinta ylittää erään riippumattoman yrityksen 31 päivänä toukokuuta 1996 tekemän hinta-arvion nyt myydyn tontin naapuritonteista. Näin ollen julkisten viranomaisten tekemiin maa-alueita ja rakennuksia koskeviin kauppoihin sisältyvistä tuista annetun komission tiedonannon ([4]) II jakson 3 kohdan nojalla myynnistä ei tarvinnut ilmoittaa, sillä kyseessä ei ollut perustamissopimuksessa tarkoitettu valtiontuki. Lisäksi maksettu hinta oli korkeampi kuin muiden sijoittajien naapuritonteista samaan aikaan maksama hinta.

(10) Investointikohteeseen rakennettava infrastruktuuri tulee kaikkien Manfredonian teollisuusalueella sijaitsevien yritysten käyttöön. Hanke sisältää vesijohtoverkon, vedenpuhdistus- ja käsittelylaitoksen, tieverkoston ja yhteisten pysäköintialueiden rakentamisen teollisuusalueelle. Sangalli vastaa itse ainoastaan sen käyttöön tulevan infrastruktuurin rakentamisen kustannuksista (tonttien kunnostus ja kytkeminen sähköverkkoon). Lisäksi Italian

([3]) EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.

([4]) EYVL C 209, 10.7.1997, s. 3.

viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että Consorzio per lo Sviluppo Industriale ASI (jäljempänä 'Consorzio'), joka hallinnoi teollisuustontteja ja vastaa niiden infrastruktuurista, ei ole vielä määritellyt hintaa, joka alueella sijaitsevien yritysten on maksettava yhteisen infrastruktuurin käytöstä. Italian viranomaiset ovat kuitenkin vahvistaneet, että julkisena liikelaitoksena Consorzion on sovellettava tariffeja, joilla vähintään katetaan aiheutuvat kustannukset. Nämä hinnat on esitetty yhtiöjärjestyksen nojalla vahvistetussa hinnastossa, jota sovelletaan kaikkiin Manfredonian teollisuusalueella sijaitseviin yrityksiin.

(11) Italian viranomaiset ovat toimittaneet tietoja, joilla on pyritty osoittamaan, ettei Italian ja yhteisön tasolasin markkinoilla ole liikakapasiteettia, vaan että ala kasvaa noin kahden prosentin vuosivauhdilla tasolasin yhä monipuolisemman ja laajemman käytön vuoksi. Italian viranomaiset perustelevat tätä sillä, että muut tasolasin tuottajat perustavat yhteisiä tytäryrityksiä muihin Euroopan maihin. Italian viranomaisten mukaan kantelijat ovat tuoneet asian komission käsiteltäväksi lähinnä sen vuoksi, ettei Sangalli-yhtymän tarvitse enää ostaa niiden tuottamaa raaka-ainetta Manfredonian uuden tehtaan rakentamisen jälkeen. Italian viranomaiset ovat toimittaneet komissiolle luettelon Sangalli-yhtymän kilpailijoiden hinnoista ja toimitusehdoista.

(12) Myönnetty investointituki on 135,6 miljardia Italian liiraa, kun taas tukikelpoiset kustannukset ovat 191 miljardia liiraa (ei muunnettu nykyarvoon). Tuen intensiteetti on näin ollen 40 prosenttia nettoavustusekvivalentti + 15 prosenttia bruttoavustusekvivalentti, eli se noudattaa kyseisellä investointialueella (tavoitteen 1 vyöhykkeen B kohdealue) hyväksyttyjä enimmäismääriä ja on laskettu sovellettavan asetuksen (decreto ministeriale) ([5]) mukaisesti.

(13) Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet, että Foggiassa (Apulian maakunnassa) sijaitseva osakeyhtiö (società consortile per azioni) Manfredonia Sviluppo on 2 päivänä toukokuuta 1998 esittänyt toimivaltaiselle ministeriölle Sangallin pyynnön Manfredonian aluesopimuksen ([6]) hyväksymisestä; kyseistä välinettä käytetään 19 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain nro 488 mukaisissa aluetukiohjelmissa ([7]). Sangallin hanke on hyväksytty 15 päivänä heinäkuuta 1998. Lain nro 488/92 mukainen ohjelma on hyväksytty 30 päivänä heinäkuuta 1997 tehdyllä päätöksellä (kirje SG(97) D/4949) ja aluesopimus 22 päivänä joulukuuta 1998 tehdyllä päätöksellä (kirje SG(99) D/1119).

(14) Enisud SpA -niminen yritys (jäljempänä 'Enisud') ja Sangalli ovat allekirjoittaneet 7 päivänä toukokuuta 1998 sopimuksen, jolla Sangalli sitoutuu palkkaamaan 45 sellaista työntekijää, jotka ovat olleet myytävänä olevan ENI-yhtymän palveluksessa. Enisud on sitoutunut maksamaan 50 miljoonaa Italian liiraa (25 826 euroa) jokaista työllistettävää ENI:n entistä työntekijää kohti. Tästä sopimuksesta ei ole ilmoitettu komissiolle Enisudin toimintoja koskevassa vuosiraportissa, sillä Sangalli ei ole vielä palkannut ENI:n entisiä työntekijöitä; se aikoo palkata vain tietynlaisen pätevyyden omaavia työntekijöitä. Lisäksi Italian viranomaiset muistuttavat, että komissio on 10 päivänä toukokuuta 1994 päivätyllä kirjeellä todennut, että Enisudin toiminta vastaa Ranskan julkisia teollisuusyhtymiä koskevassa päätöksessä 92/266/ETY ([8]) tarkoitettua toimintaa ja etteivät kyseessä olevat toiminnot kuulu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

(15) Italian viranomaiset ovat täsmentäneet, ettei Sangalli ole vielä saanut yleisten sosiaaliturvamaksujen alentamisena myönnettyä tukea. Jos tuki myönnetään, viranomaiset ovat vahvistaneet noudattavansa sen täytäntöönpanossa ministeri Pagliarinin ja komission jäsenen Karel Van Miertin 1 päivänä maaliskuuta 1995 tekemää sopimusta, jota on jatkettu 31 päivänä maaliskuuta 1998 tehdyllä päätöksellä (1 päivänä huhtikuuta 1998 päivätty kirje SG(98) D/2708).

III 2 **Asianomaisten osapuolten huomautukset ja Italian toimittama lausunto**

(16) Komissio on saanut huomautuksia seuraavilta asianomaisilta: Foggiassa (Apulian maakunnassa) sijaitseva Associazione degli Industriali di Capitanata (jäljempänä 'Associazione'), Sangalli SpA, Sangalli ja Enisud.

([5]) Teollisuusministeriön ohje (*Circolare Ministero dell'Industria*) nro 234363, 20.11.1997, muutettuna ohjeella nro 9000043, 5.2.1998.

([6]) Manfredoniaa koskeva aluesopimus on allekirjoitettu 4 päivänä maaliskuuta 1998. Eri hankkeiden tukikelpoisuutta koskeva oikeustutkinta on saatettu päätökseen 15 päivänä heinäkuuta 1998. Sangalli Vetron hanke oli mukana hyväksytyissä hankkeissa.

([7]) Komissio on hyväksynyt lain nro 488/92 mukaisen järjestelmän valtiontukea 27A/97 koskevan, 21 päivänä toukokuuta 1997 tehdyn ja Italialle 30 päivänä heinäkuuta 1997 päivätyllä kirjeellä tiedoksi annetun päätöksen (SG(97) D/4949) perusteella. Komissio on hyväksynyt myös lain nro 488/92 täytäntöönpanovälineet, joihin kuuluu myös kyseinen aluesopimus, valtiontukea 810/97 koskevalla 21 päivänä joulukuuta 1998 tehdyllä ja Italialle 9 päivänä helmikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä tiedoksi annetulla päätöksellä.

([8]) EYVL L 138, 21.5.1992, s. 24.

(17) Associazione korostaa, että Manfredonian aluesopimukseen sisältyvä Sangallin hanke on erittäin tärkeä Apulian maakunnan kannalta. Uuden tehtaan ansiosta alueelle luodaan joko suoraan tai välillisesti 500 uutta työpaikkaa ja lisäksi sillä kannustetaan muita pk-yrityksiä sijoittautumaan alueelle. Lisäksi se, että Sangalli alkaa tuottaa raaka-ainetta (lasia), jota se on tähän mennessä ainoastaan käsitellyt, lisää kilpailua yhteismarkkinoilla tällä muutaman yrityksen hallitsemalla alalla.

(18) Myös tuensaaja on kuvaillut tasolasimarkkinoiden tilannetta Euroopassa ja Italiassa. Vuonna 2001 se arvioi tuotannon olevan 950 000 tonnia (ilman Sangallin tuotantoa), kun taas kysynnän se arvioi olevan 1 058 000 tonnia. Lisäksi Sangalli perustelee investointiaan sillä, että sen on erittäin tärkeää tuottaa itse tasolasi, jonka osalta se nyt on riippuvainen suurista eurooppalaisista tuottajista. Sangalli on toimittanut tietoja tulevasta myyntistrategiastaan. Lisäksi se on useissa menettelyn vaiheissa vedonnut samoihin perusteluihin kuin Italian viranomaiset.

(19) Enisud vahvistaa Italian viranomaisten kannan, jonka mukaan Sangallin ja Enisudin välinen sopimus ei ole velvoittava ja ettei Sangalli ole vielä työllistänyt yhtään ENI:n entistä työntekijää. Enisud huomauttaa lisäksi, että edellä mainitun 10 päivänä toukokuuta 1994 päivätyn PO IV:n kirjeen mukaan ENI-yhtymän harjoittama teollisuuden rakenneuudistustoiminta ei ole valtiontukea. Tämä on vahvistettu myös komission tähän mennessä tekemissä Enisudin vuosiraporttien arvioinneissa, joissa se toteaa, että huolimatta Manfredonian aluesopimushankkeen edistämistoiminnasta (80 yrityksen tukeminen 1 400 miljardilla Italian liiralla sekä suunnitelmat 4 000 uudesta työpaikasta) yhtään ENI:n entistä työntekijää ei ole vielä työllistetty mihinkään Manfredonian alueella sijaitsevaan tehtaaseen.

(20) Asianomaisten osapuolten huomautuksiin antamassaan vastauksessa Italia on todennut voivansa yhtyä tämän menettelyn kuluessa esitettyihin huomautuksiin.

IV **TUEN ARVIOINTI**

(21) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa esitetyn periaatteen mukaan, jollei toisin määrätä, tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(22) Komissio on todennut EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn kuluessa, että osa tutkittavista toimenpiteistä ei ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea ja että alkuinvestointiin myönnetty tuki on hyväksytyn ohjelman mukaista. Tuensaajayrityksen verojen ja sosiaaliturvamaksujen alentaminen sen sijaan ei sovellu yhteismarkkinoille, sillä se ei ollut hyväksytyn ohjelman mukaista.

IV 1 **Tonttien myynti**

(23) Agricoltura on julkinen osakeyhtiö. Se on myynyt Sangallille 18 päivänä joulukuuta 1998 Agricolturan toiminta-alueelta 15 000 Italian liiran neliömetrihinnalla 206 563 m^2:n suuruisen maa-alueen. Agricoltura vastaa itse saastuttavan toimintansa vuoksi toteutettavista puhdistus- ja raivaustöistä. Tämä vastuu on rajattu ajallisesti (12 kuukautta myynnistä) ja tiettyyn kustannusten määrään asti.

(24) Komissio katsoo, että Sangallin maksama hinta vastaa markkinahintoja. Italian viranomaiset ovat toimittaneet riippumattoman asiantuntijan laatiman lausunnon, joka on päivätty 31 päivänä toukokuuta 1996 ja jonka perusteella tuolloinen neliömetrihinta oli 12 000 Italian liiraa. Italian viranomaiset ovat esittäneet myös muita maakauppasopimuksia, jotka koskevat samalla alueella sijaitsevia, mutta Sangallin ostamaa pienempiä tontteja. Kyseessä ovat Agricolturan ja muiden yritysten kesken viime aikoina tehdyt sopimukset, joissa neliömetrihinta on ollut 12 000 liiraa ja myyntiehdot samat kuin Sangallin sopimuksessa. Agricoltura vastaa itse maaperän puhdistus- ja raivaustöiden kustannuksista saman aikarajan sisällä. Sangallin tapauksessa sovellettavat myyntiehdot ovat näin ollen myyjälle epäedullisemmat kuin naapuritonteilla, koska myös (muita tontteja suuremman) tontin kunnostuskustannukset ovat korkeammat.

(25) Julkisten viranomaisten tekemiin maa-alueita ja rakennuksia koskeviin kauppoihin sisältyvistä tuista annetun komission tiedonannon ([9]) II jakson 3 kohdan b alakohdan nojalla komissio toteaa, ettei myynti ole valtiontukea, sillä se on toteutettu riippumattoman asiantuntijan lausunnossa määriteltyyn hintaan, joka vastaa myyntihetkellä markkinoilla sovellettuja hintoja.

VI 2 **Infrastraktuurin rakentaminen investointikohteeseen**

(26) Consorzion kustannuksella rakennettava infrastruktuuri tulee tosiasiassa kaikkien alueella sijaitsevien yritysten käyttöön. Italian viranomaisten toimittamien tietojen mukaan hanke sisältää vesijohtoverkon, vedenpuhdistus- ja käsittelylaitoksen, katuverkoston ja yhteisten pysäköintialueiden rakentamisen teollisuusalueelle.

(27) Italian viranomaiset ovat vahvistaneet 6 päivänä kesäkuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, että kyseisen infrastruktuurin käytöstä perittävä maksu kattaa laitoksista aiheutuvat kustannukset. Kuten Consorzion ja Sangallin välillä tehdyssä sopimuksessa on täsmennetty, infrastruktuurin käytöstä perittävä maksu on määritelty Consorzion yhtiöjärjestyksen nojalla; kaikkien asianomaisten yritysten on tasapuolisesti maksettava palveluista saman verran.

(28) Sangalli vastaa itse ainoastaan sen käyttöön tulevan infrastruktuurin rakentamisen kustannuksista (tonttien kunnostus ja kytkeminen sähköverkkoon).

(29) Komissio katsoo edellä esitetyn nojalla, että mainittu infrastruktuuri tulee kaikkien Manfredonian teollisuusalueella sijaitsevien yritysten käyttöön, eikä kukaan voi käyttää sitä ilmaiseksi. Komissio katsoo myös, että infrastruktuurista maksettavat hinnat määritellään siten, että niillä katetaan kaikki niiden ylläpidosta aiheutuvat kustannukset. Lisäksi kyseisiä hintoja sovelletaan tasapuolisesti kaikkiin näihin yrityksiin. Koska tietyn yrityksen (mukaan lukien Sangallin) yksinomaiseen käyttöön tuleva infrastruktuuri rakennetaan tämän yrityksen kustannuksella, komissio katsoo, että kyseessä ei ole tuensaajayrityksen hyväksi toteutettu selektiivinen toimenpide. Kyseisen infrastruktuurin rakentaminen ei näin ollen kuulu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

([9]) EYVL C 209, 10.7.1997, s. 3.

IV 3 **Tasolasiteollisuus ja Sangallin hankkeen toteutettavuustutkimus**

(30) Italian viranomaiset ovat toimittaneet alkuperäistä investointitukea koskevien tietojen yhteydessä Sangallin hankkeen toteutettavuustutkimuksen. Sangallin tuotanto on vuonna 2002 185 000 bruttotonnia (160 000 nettotonnia) erikokoista ns. *flat glass* -lasia ([10]), jonka paksuus on 2–20 mm. Suurin osa tuotannosta (noin 100 000 tonnia) jää Sangalli-yhtymän omaan käyttöön. Markkinoille saatetaan 60 000 tonnia, josta 60 prosenttia kansallisille markkinoille ja 40 prosenttia viedään Kreikan ja Itä-Euroopan markkinoille.

(31) Kuten tämän menettelyn aloittamisen yhteydessä on jo todettu, merkitykselliset markkinat ovat Pilkingtonnimisen yrityksen 1960-luvulla kehittämän ns. *float*-menetelmän avulla valmistetun tasolasin markkinat. Menetelmän avulla voidaan tuottaa lasia, jota ei tarvitse hioa eikä tasoittaa vaan joka voidaan välittömästi valmistuksen jälkeen leikata myyntiä varten. Tämä on nykyään alan suurimpien valmistajien pääasiallinen tuotantomenetelmä. Näin valmistettua tasolasia käytetään rakentamiseen, eristämiseen ja vahvistamiseen tarkoitetun lasin valmistuksessa.

(32) Yhteisön tasolasimarkkinoita hallitsee muutama suuri valmistaja ([11]), joille yhteisön markkinat ovat edelleen tärkeimmät huolimatta siitä, että ne ovat laajentuneet voimakkaasti Itä-Eurooppaan ([12]). Yhteisön suurimpien tasolasintuottajien mukaan kysyntä lähti vuonna 1997 uudelleen kasvuun kahden kriisivuoden jälkeen. Uusia investointeja on toteutettu lähinnä Itä-Euroopassa ja Etelä-Amerikassa. Samojen lähteiden mukaan vuonna 1997 alalla suoritettiin kaikkien aikojen laajimpia sisäisiä rakenneuudistuksia, joiden yhteydessä menetettiin sekä työpaikkoja että tilauksia, joiden osalta elpymisodotukset ovat heikot ([13]), sillä kyseisillä markkinoilla on edelleen liikakapasiteettia.

([10]) Ns. *float*-menetelmän avulla valmistettu tasolasi.

([11]) *Industrial Minerals* -aikakauslehden joulukuun 1997 numeron mukaan Euroopan tasolasimarkkinoita hallitsivat seuraavat yritykset: Pilkington 25 %, Glaverbel 18 %, Saint-Gobain 29 %, Guardian 12 %, PPG 8 %, Sisecam 6 % ja Euroglas 2 %.

([12]) Tämä koskee yrityksiä Pilkington plc, Saint-Gobain ja Glaverbel. Ks. www-sivut: www.pilkington.com, www.saint-gobain.com ja www.glaverbel.com, tiedot 28. marraskuuta 1998.

([13]) Pilkingtonin vuosikertomukset 1996/1997 ja 1998, www-sivut: www.pilkington.com/finance; Vuosiraportti 1997, Group performance www.glaverbel.com, tiedot 28. marraskuuta 1998.

(33) Komissio toteaa, että sisäinen rakenneuudistus ja sijoittautuminen Itä-Euroopan maihin johtuu "Panorama of EU Industry" -julkaisun ([14]) mukaan siitä, että vuonna 1997 lasiteollisuudessa toteutettiin rakenneuudistuksia ja yritykset reagoivat maailman työmarkkinoiden vahvoihin suhdannevaihteluihin tekemällä sijoituksia sellaisiin maihin, joissa kustannukset ovat alhaiset ja joissa ne saattoivat hyötyä edullisemmista tuotannontekijöistä. Tästä ei voida päätellä, että yhteisön tasolasimarkkinoiden kapasiteetti olisi tarvetta suurempi.

(34) Itse asiassa erään riippumattoman tahon suorittaman markkinatutkimuksen ([15]) mukaan lasialalle on ollut tyypillistä maailmanlaajuinen 2–3 prosentin vuosittainen kysynnän kasvu. Viimeksi kuluneiden 20 vuoden aikana kasvu Euroopassa on ollut 4,4 prosenttia. Euroopan unionin tasolasialan kysynnän ennustetaan kehittyvän seuraavasti: + 3,2 % vuonna 1998, + 4,6 % vuonna 1999, + 2,9 % vuonna 2000, + 4,3 % vuonna 2001, + 2,7 % vuonna 2002 ja + 4,0% vuonna 2003. Kysynnän kasvu koko kyseisellä kaudella on keskimäärin 3,6 %.

(35) Alan yritykset puolestaan arvioivat kysynnän kasvavan 2–3 prosenttia vuodessa kaudella 1998–2000. Kaikki merkittävimmät yritykset mainitsevat vuosiraporteissaan "tämänhetkisen kapasiteetin riittämättömyyden" (Glaverbel, 1998) ([16]) tai vahvistavat, että verrattuna vuoden 1998 vastaavaan kauteen "vuoden 1999 todellinen rakenteellinen kehitys on + 4,3 prosenttia" (Saint-Gobain, 1999) ([17]) tai mainitsevat, että "tasolasin kokonaiskulutus 15 jäsenvaltion yhteisössä kasvaa 4 prosentin vauhdilla, mikä ylittää bruttokansantuotteen kasvun", ja että "lasin kulutuksen odotetaan jatkuvan samanlaisena myös vuonna 1999" ([18]). Markkinoiden optimistisia kehitysodotuksia vahvistaa seikka, joka on mainittu myös PPG Industries Inc:tä koskevasta Glaverbelin ostotarjouksesta 7 päivänä elokuuta 1998 tehdyssä komission päätöksessä: "Guardian on rakentanut viiden viime vuoden aikana uuden tehtaan Saksaan. Uusia tasolasitehtaiden rakennushankkeita on suunniteltu Italiaan, Espanjaan, Kreikkaan ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan (hankkeiden toteuttajat ovat pääasiassa jo markkinoilla toimivia valmistajia, mutta niiden joukossa on myös mahdollinen uusi kilpailija Sangalli)" ([19]). Tämä on vahvistettu eurooppalaisten tasolasinvalmistajien yhdistyksen (GEPVP) komissiolle esittämässä raportissa, jonka mukaan Saint-Gobain avaa vuoden 1999 lopussa uuden tehtaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Glaverbel ja Pilkington avaavat vuoden 2000 puolivälissä tehtaan Espanjaan, Interpane Ranskaan ja Sangalli vuoden 2000 lopussa Italiaan; kaikkien näiden tehtaiden tuotantokapasiteetti on 500 tonnia päivässä (185 000 bruttotonnia vuodessa).

(36) Voidaan siis todeta, ettei Euroopan tasolasiala ole kriisissä, mikä selittää alan suurimpien yritysten suunnittelemat investoinnit. Lisäksi Italian tasolasimarkkinoilla näyttää olevan edellytykset vahvaan kysynnän kasvuun FIATin Melfiin (Apulian maakuntaan) rakentaman uuden tehtaan sekä Alfa Romeon Napoliin (Campanian maakuntaan) keskittämän tuotannon ansiosta.

(37) Komissio katsoo, että käsitellyn lasin alalla, jolla myös Sangalli SpA toimii, ei yrityksen (keskiverron) markkinaosuuden perusteella ole odotettavissa, että tuki vääristää vakavasti kilpailua kyseisillä markkinoilla.

(38) Edellä esitetyn nojalla komissio katsoo, että Sangallin hanke on toteuttamiskelpoinen. Ensinnäkin yli 60 prosenttia Manfredonian tehtaan tuotannosta jää Sangalli-yhtymän omaan käyttöön. Sangalli-yhtymän tasolasin tilaussopimukset, jotka Italian viranomaiset ovat toimittaneet komissiolle, osoittavat, että Sangallin tavarantoimittajien (Saint-Gobain, Pilkington plc ja Glaverbel) soveltamat toimitusehdot ja hinnat eivät ole kilpailukykyiset ja että Sangalli ei pysty niistä neuvottelemaan. Manfredonian uuden tuotantolaitoksen myötä Sangalli-yhtymä ei enää ole riippuvainen tavarantoimittajistaan ja sen odotetaan pitkällä aikavälillä tekevän huomattavia voittoja. Toiseksi markkinoille saatettava osuus tuotannosta on ainoastaan yksi prosentti alan Euroopan laajuisesta kysynnästä ([20]). Komissio katsoo, etteivät ainoastaan Etelä-Italian markkinat ole kasvussa, vaan että Manfredonia on lähellä Kreikkaa ja Balkanin niemimaata, joilla kysynnän odotetaan kasvavan voimakkaasti. Tämän vuoksi voidaan päätellä, että kansallisille ja Euroopan markkinoille suunnattu tuotanto vastaa todellista kysyntää.

([14]) PO III ja Eurostat: "Panorama of EU Industry", 1997. Osa I, s. 9-8–9-14.

([15]) Frost & Sullivan Market Researchin vuonna 1997 julkaisema tutkimus.

([16]) Glaverbelin toimitusjohtajan Luc Willamen puhe yhtiökokouksessa 27. toukokuuta 1998. Lähde: http://www.glaverbel.com, päivätty 28. marraskuuta 1998.

([17]) http://www.saint-gobain.com, lehdistötiedote 15. kesäkuuta 1999.

([18]) Glaverbel, vuosiraportti 1998, *Management Report*, luku "*European glass consumption up*". Lähde: http://www.glaverbel.com, päivätty 14. kesäkuuta 1999.

([19]) Asia IV/M.1230 – Glaverbel / PPG, 7 päivänä elokuuta 1998 tehdyn keskittymää koskevan myönteisen päätöksen 22 kohta, EYVL C 282, 11.9.1998, s. 2.

([20]) Tasolasinvalmistajien yhdistyksen arvioiden mukaan kysynnän arvellaan kehittyvän Euroopan unionissa seuraavasti: 6 390 miljoonaa tonnia vuonna 1999, 6 737 miljoonaa tonnia vuonna 2000 ja 7 180 miljoonaa tonnia vuonna 2001.

IV 4 **Aluetuki**

(39) Italian viranomaisten menettelyn kuluessa toimittamien tietojen perusteella komissio päättelee, että Italia on noudattanut lakia nro 488/92 myöntäessään Manfredoniassa sijaitsevalle Sangalli-yhtymälle tukea, jota ei tarvitse maksaa takaisin ja jonka bruttomäärä on 70 prosenttia alkuinvestointien kustannuksista. Kyseiselle yritykselle myönnetty 135,630 miljardin Italian liiran tuki, joka myönnetään kolmena samansuuruisena vuosieränä 191 miljardin liiran tukikelpoisille kustannuksille ([21]), noudattaa laissa nro 488/92 säädettyjä EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla investointialueella ([22]) sijaitsevia keskisuuria yrityksiä koskevia enimmäisintensiteettejä (40 prosenttia nettoavustusekvivalentti + 15 prosenttia bruttoavustusekvivalentti).

(40) Tuki on myös lain nro 488/92 täytäntöönpanovälineen, aluesopimuksen, mukainen ([23]). Sopimuksella pyritään luomaan uusia yritysaloitteita sekä työpaikkoja teollisuuteen, maatalouteen, palvelualoille ja matkailuun. Aluetukiohjelmien mukaan julkiset viranomaiset myöntävät tukea toteuttamiskelpoisille teknisille, taloudellisille tai rahoitukseen liittyville investoinneille, joille luottolaitokset investointeihin liittyvien ominaisuuksien vuoksi myöntävät lainoja edullisin ehdoin ([24]).

(41) Kyseisestä aluetuesta ei tarvinnut ilmoittaa komissiolle, vaikka se ylittikin monialaisissa puitteissa alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille ([25]) määrätyt ylärajat. Italia on virallisesti myöntänyt Sangallille kyseisen tuen 15 päivänä heinäkuuta 1998 eli ennen kyseisten puitteiden voimaantuloa.

(42) Edellä 30–38 kappaleessa esitettyjen tietojen sekä mainitun Italian viranomaisten toimittaman Sangallin toteutettavuustutkimuksen perusteella komissio katsoo, että Sangallin hanke on toteuttamiskelpoinen. Lisäksi Sangallille myönnettävät rahoitusnäkymät ja -ehdot sen oman osuuden osalta (25 prosenttia investoinnista) näyttävät riittäviltä. Komissio toteaa lisäksi, että kyseisellä hankkeella luodaan suoraan 197 työpaikkaa (työntekijät ja hallintohenkilökunta) ja välillisesti 306 työpaikkaa. Sangalli toimittaa omaan tarpeeseensa raaka-ainetta (ennen kaikkea lasinvalmistuksessa käytettävää hiekkaa) ja palveluita (tie- ja merikuljetus).

(43) Näin ollen komissio toteaa, että kyseessä olevassa asiassa Italian viranomaisten Sangallille myöntämä aluetuki noudattaa komission aiemmin hyväksymässä laissa nro 488/92 säädettyjä määräaikoja ja intensiteettejä.

IV 5 **Enisudin kutakin palkattua työntekijää kohti maksama korvaus**

(44) Komissio on 10 päivänä toukokuuta 1994 päivätyllä kirjeellä todennut, ettei Enisudin rakenneuudistustoiminta ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Tämä asia oli todettu aiemmin komission päätöksessä 92/266/ETY ([26]). Kyseisessä kirjeessä Italian viranomaisia kehotetaan toimittamaan vuosittain raportti Enisudin rakenneuudistustoiminnasta ([27]), jotta komissio voi varmistua siitä, ettei rakenneuudistukseen käytetä valtion varoja. Italian viranomaiset ovat tähän saakka toimittaneet säännöllisesti kyseisen raportin, eikä komissio ole epäillyt, että Enisudin rakenneuudistuksen toteuttaminen olisi valtiontukea.

(45) Enisud kuuluu ENI-yhtymään, jonka yksityistäminen on ollut käynnissä joulukuusta 1995 ([28]). Valtiovarainministeriö on tällä hetkellä vähemmistöosakas (36,3 prosenttia osakkeista) ([29]). Valtio ei ole nimittänyt ketään ENI-yhtymän hallintoneuvoston jäsenistä eikä rakenneuudistustoimenpiteiden valvontaa suorittavilla elimillä ole yhteyksiä julkiseen hallintoon.

(46) Rakenneuudistuksella halutaan ennen kaikkea löytää työpaikka toisesta yrityksestä yhtymän irtisanotuille työntekijöille (cassa integrazione mobilità) sekä edistää teollisuushankkeita alueilla, joilla ENI on sulkenut tehtaitaan. Yhtymä on vastannut tähän toimintaan liittyvistä kustannuksista ([30]), joiden osuus on 0,28 prosenttia yrityksen omista varoista (omarahoitusosuus).

([21]) Tukikelpoiset kustannukset jakaantuvat seuraavasti: tutkimukseen 5 % (9,5 miljardia liiraa), tontteihin 3 % (5,5 miljardia liiraa), rakennuksiin 20 % (43,3 miljardia liiraa) ja laitteisiin 72 % (132,6 miljardia liiraa).

([22]) Vrt. valtiontukea 27A/97 koskeva 21 päivänä toukokuuta 1997 tehty päätös, jossa on mainittu 88 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen alueiden intensiteetit, EYVL C 242, 8.8.1997.

([23]) Katso alaviite 7.

([24]) Katso alaviite 6.

([25]) EYVL C 107, 7.4.1998, s. 7.

([26]) Katso alaviite 8.

([27]) Katso vuosiraportti 1997/1998, joka on lähetetty komissiolle rakenneuudistustoiminnan valvontaa varten (kirjattu saapuneeksi 18 päivänä marraskuuta 1998 numerolla A/38296).

([28]) ENI:n osakkeet on noteerattu pörssissä myöskin vuodesta 1995 alkaen.

([29]) Vrt. http://www.eni.it, päivätty 28. kesäkuuta 1999.

([30]) ENI:n raportissaan esittämien arvioiden mukaan rakenneuudistuksen kokonaiskustannukset ovat 100 miljardia Italian liiraa ja uudistus kestää arviolta vuoden 2000 loppuun.

(47) Komissio toteaa näin ollen, ettei ENI:n entisiä työntekijöitä palkkaaville yrityksille maksettava 50 miljoonan Italian liiran suuruinen korvaus työntekijää kohti kuulu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Koska toimintaan ei käytetä valtion varoja ja koska ENI-yhtymä päättää itsenäisesti työntekijöiden palkkaamisesta, sitä ei voida pitää valtiontukena.

(48) Menettelyä aloitettaessa komissio oli esittänyt epäilyjä siitä, että edellä mainitussa vuosiraportissa, joka koskee kautta vuodesta 1997 lokakuuhun 1998, ei mainita Sangallin hyväksi toteutettuja toimia. Italian viranomaiset, ENI ja tuensaaja ovat vahvistaneet, että toimenpide ei ollut vuosiraportissa, sillä Sangalli ei vielä ollut palkannut työntekijöitä; komission esittämät epäilyt ovat siis aiheettomia.

IV 6 **Yleisten sosiaaliturvamaksujen alentaminen**

(49) Italian viranomaiset ovat vahvistaneet vastauksessaan menettelyn aloittamiseen, että jos ne myöntävät Sangallille ”yleisten sosiaaliturvamaksujen alentamisena myönnettävää tukea”, se toteutetaan noudattaen 1 päivänä maaliskuuta 1995 tehtyä Pagliarinin ja Van Miertin välistä sopimusta, jota on jatkettu 1 päivänä huhtikuuta 1998 päivätyllä kirjeellä (SG(98) D/2708).

(50) Komissio toteaa, että 15 kappaleessa mainitulla, 31 päivänä maaliskuuta 1998 tehdyllä päätöksellä ([31]), joka on annettu tiedoksi Italialle 1 päivänä huhtikuuta 1998 päivätyllä kirjeellä, uudistetaan vain osittain toimenpiteitä, jotka sisältyvät yritysten sosiaalikulujen alentamista Etelä-Italiassa (Mezzogiorno) ja näistä kuluista tiettyjen siirtämistä verottajan vastattaviksi koskevista määräyksistä 1 päivänä maaliskuuta 1995 tehtyyn komission päätökseen 95/455/EY ([32]).

(51) Viimeksi mainitussa päätöksessä säädetään sosiaalikulujen alennusjärjestelmän asteittaisesta purkamisesta Etelä-Italian (Mezzogiornon alueen) ([33]) osalta (0 prosenttia 1 päivästä joulukuuta 1997 alkaen). Lisäksi sosiaaliturvamaksujen verotuksen erot verrattuna Keski- ja Pohjois-Italian alueisiin on määrä purkaa seuraavalla tavalla: 2 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 1998, 1 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 1999 ja 0 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2000.

([31]) EYVL C 188, 17.6.1998, s. 8.
([32]) EYVL L 265, 8.11.1995, s. 23.
([33]) Päätöksessä säädetään erilaisesta järjestelmästä Abruzzin alueen osalta.

(52) Edellä mainittu 31 päivänä maaliskuuta 1998 tehty päätös koskee vain sosiaaliturvamaksuihin liittyvää osaa. Komissio on kyseisessä päätöksessä todennut, että työllisyystuen suuntaviivojen ([34]) nojalla yhteismarkkinoille soveltuvina voidaan pitää työllistämistukia, jotka eivät ole investointitukia ja joita myönnetään vapauttamalla uusia työpaikkoja tietyille Italian alueille luovat yritykset vuodeksi sosiaaliturvamaksuista.

(53) Sangalli on uusi yritys, joka käynnistää toimintansa vuonna 2001, jolloin mainittua päätöstä ei enää sovelleta. Lisäksi luodut työpaikat sisältyvät investointiin. Näin ollen tässä nimenomaisessa tapauksessa verojen ja sosiaaliturvamaksujen alentaminen ei kuulu komission hyväksymän ohjelman soveltamisalaan.

(54) Koska kyseisiä alennuksia ei tarkastella komission hyväksymän tukiohjelman perusteella, ne ovat uutta tapauskohtaista tukea, jonka soveltuvuutta yhteismarkkinoille on tarkasteltava erikseen sen omien ominaisuuksien valossa.

(55) Kyseessä oleva tuki ei sovellu yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa mainittujen poikkeusten nojalla, sillä se ei ole yksittäisille kuluttajille myönnettävää sosiaalista tukea eikä tukea luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi, eikä siihen voida soveltaa myöskään 87 artiklan 2 kohdan c alakohdassa mainittua poikkeusta. Tukea ei voida pitää yhteismarkkinoille soveltuvana myöskään 87 artiklan 3 kohdan b, c ja d alakohdan nojalla, sillä se ei ole tukea Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen tai jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen, tukea tietyn taloudellisen toiminnan kehityksen edistämiseen, eikä tukea kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen. Koska tuensaaja on sijoittautunut 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetulle tukialueelle, komission on tutkittava tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille tämän viimeksi mainitun poikkeuksen nojalla.

([34]) EYVL C 334, 12.12.1995, s. 4. Kyseisten tukien myöntämiselle on asetettu seuraavat ehdot:
– työllistettävien on oltava työttömiä,
– työllistävät yritykset eivät ole saaneet irtisanoa henkilöstöään viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana,
– työllistämisellä on luotava uusia työpaikkoja, joiden määrä lasketaan yrityksen työntekijämäärän perusteella työllistämistä edeltäneiden 12 kuukauden perusteella,
– työsopimukset on tehtävä toistaiseksi tai riittävän pitkäksi ajaksi työpaikkojen pysyvyyden takaamiseksi (työtä on taattava vähintään 12 kuukaudeksi tuen myöntämisen jälkeen). Tuen kasautuessa muiden tukien kanssa tuen kokonaismäärä ei saa ylittää korkeimpia ohjelmissa sallittuja enimmäismääriä.

(56) Edellä 52 kappaleessa mainittujen työllisyystuen suuntaviivojen 10 kohdassa täsmennetään, että suuntaviivoja sovelletaan ainoastaan sellaiseen tukeen, joka ei liity investointeihin. Niiden mukaan ”investointituki, vaikka se laskettaisiinkin luotua työpaikkaa kohti tai jos siihen sisältyy työpaikkojen luomiseen liittyvä lisä, ei ole itsessään työllisyystukea, koska se ei ole suoraan tarkoitettu työpaikkojen luomiseen tai niiden turvaamiseen. (...) Ottaen huomioon tuen tarkoitus ja sen kestävä vaikutus teollisuuden rakenteeseen kyseinen tuki on katsottava muuksi investointitueksi ja siihen on sovellettava tavanomaisia arviointiperusteita”.

(57) Komissio toteaa, että investoinnin yhteydessä luodut työpaikat on jo otettu huomioon aluetukiohjelman yhteydessä (laki nro 488/92). Jos Sangallille myönnetään lisätukea uusien työpaikkojen perusteella, se on yhdistettävä tämän menettelyn kohteena olevaan investointitukeen, jolloin mainitulla tukialueella sallitut enimmäismäärät ylittyvät. Koska laissa nro 488/92 tarkoitetun investointituen intensiteetti vastaa kyseiselle tukialueelle määriteltyä enimmäisintensiteettiä, tuen kasautuminen verojen ja sosiaaliturvamaksujen alentamisena myönnettyjen tukien kanssa ylittäisi sallitut enimmäisrajat, mikä puolestaan ei soveltuisi yhteismarkkinoille.

(58) Edellä esitettyjen näkemysten perusteella komissio toteaa, että Sangallille verojen ja sosiaaliturvamaksujen alentamisena myönnetyt tuet olisivat yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea, johon ei voida soveltaa poikkeusta.

V **PÄÄTELMÄT**

(59) Edellä esitetyn nojalla komissio katsoo, että Agricolturan ja Sangallin välinen tonttikauppa ei ole tukea, sillä kauppahinta vastaa riippumattoman asiantuntijan määrittelemää ja muiden yritysten viime aikoina samankaltaisista kaupoista maksamaa hintaa. Lisäksi infrastruktuurin rakentamista investointikohteeseen ei voida pitää valtiontukena, sillä infrastruktuuri tulee kaikkien kyseisellä teollisuusalueella sijaitsevien yritysten käyttöön ja siitä perittäviä maksuja, jotka kattavat niistä aiheutuneet kustannukset, sovelletaan yhtenäisesti kaikkiin yrityksiin. Tietyn yrityksen yksinomaiseen käyttöön tuleva infrastruktuuri rakennetaan tämän yrityksen kustannuksella.

(60) 135,630 miljardin Italian liiran investointituki noudattaa intensiteettejä, joista on säädetty komission hyväksymässä lain nro 488/92 mukaisessa tukiohjelmassa. Näin ollen tämä tuki soveltuu yhteismarkkinoille.

(61) Enisudin Sangallille maksama 50 miljoonan Italian liiran korvaus työntekijää kohti ei ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, sillä siinä ei käytetä julkisia varoja ja tuensaaja on valittu julkisesta vallasta riippumatta.

(62) Verojen ja sosiaaliturvamaksujen alentaminen, johon Italian viranomaiset viittaavat 6 päivänä toukokuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, on puolestaan tukea, joka ei kuulu päätöksen 95/455/EY soveltamisalaan. Tästä tuesta saatava hyöty on laskettava yhteen laissa nro 488/92 tarkoitettujen tukien kanssa, koska kyseessä on 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetulle alueelle sijoittautuneen yrityksen alkuinvestoinneille myönnetty tuki. Koska viimeksi mainitun tuen intensiteetti vastaa kyseisellä tukialueella sallittuja enimmäisintensiteettejä, kasautuminen verojen ja sosiaaliturvamaksujen alentamisena myönnettyjen muiden tukien kanssa ylittäisi komission hyväksymät alueelliset enimmäismäärät, minkä seurauksena tuki ei soveltuisi yhteismarkkinoille. Tämän vuoksi Italian viranomaiset eivät saa myöntää Sangallille tätä tukea.

(63) Italian viranomaisten toimittamien tietojen nojalla komissio toteaa, ettei mitään valtiontukea ole myönnetty tuensaajayritykselle ennen lopullista komission päätöstä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Agricoltura SpA:n tonttien myynti Sangalli Manfredonia Vetro Srl:lle, yhteisen infrastruktuurin rakentaminen investointikohteeseen ja tuki, jonka Enisud SpA maksaa Sangalli Manfredonia Vetro Srl:lle jokaisesta tämän palkkaamasta tällä hetkellä ENI-yhtymän palveluksessa olevasta työntekijästä, ei kuulu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

2 artikla

Italian Sangalli Manfredonia Vetrolle myöntämä 135,630 miljardin Italian liiran tuki noudattaa 19 päivänä joulukuuta 1992 annettua lakia nro 488, jossa säädetään komission hyväksymästä aluetukiohjelmasta.

3 artikla

Italia ei voi panna täytäntöön verojen ja sosiaaliturvamaksujen alentamisena myönnettävää tukea, sillä kyseiset toimenpiteet eivät kuulu komission hyväksymään tukiohjelmaan ja ne ovat yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea.

4 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 1999.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen